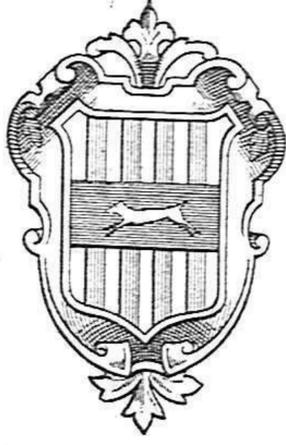

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any I

SETMANARI POPULAR
INCA 21 AGOST 1915

Núm. 34

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

LA VEU DEL PARE SANT

En ocasió de l'aniversari del comersament de la guerra, el Papa Benet XV ha escrita una carta el pobles beligerants i an els seus Governes. Per l'excelsionat importancia que té, creim que nostros lectors estaràn contents que publiquen iraduit aquest valios document, que diu aixi:

«Al ser cridats encara que inmerescudament, a succeir en el trono apostolic al dolcissim Papa Pio X, qual mort fou precipitada pel dolor que li causà la fraticida lluita que acabava de abrandarse a Europa, i al dirigir nostra mirada envers els camps de batalla, també sentirem destroçat nostro cor, lo meteix que un pare que veu destruïda per un temporal sa casa, i pensa amb dolor inexpressable en sos propis fills. De meteix modo pensarem Nos en les mils de vides que la mort segava abans de temps, deixant sense consol possible a mares, esposos i fills.

«Plena la nostra ànima de la més profunda angustia i penetrats del imperios dever que'ns era imposat per la missió de pau i de amor que se'ns confiava en dies tan trists per a la humanitat, sentirem desseguida enfortir-se en nostre esperit la intenció de consagrar totes les nostres forces i tota la nostra activitat en la reconciliació dels pobles combatens fent-ne de això solemne promesa al Diví Redemptor qui volgué, al preu de sa sanc, fer germans a tots els homos de la terra.

«De pau i de amor foren les primeres paraules que a les nacions i a sos governants dirigirem com a Pastor Suprem que som de les ànimes; pero les nostres paraules l'avors no foren molt escoltades, lo cual augmentà la nostra pena, pero no fe minvar la fermesa en la nostra resolució. Aixís continuarem dirigint nostres pregaries al Omnipotent, Aquell que té en ses mans lo esperit i'l cor dels homos, aixís dels reis com dels més humils implorant de sa divina misericordia la terminació de aqueix horrible càstic que pesa sobre la humanitat. A nostres humillissimes pregaries hi volguerem juntar les de tots els fiels i a fi de fer-les mes eficaces, procurarem que les companyassen una gran suma de obres de penitencia cristiana; i avui en el trist aniversari del dia en que esclatà'l pavorós conflicte, surt amb més ardor encara del nostre cor,

amb el desig de que la guerra acabe prompte, rostra veu paternal demanant la pau. Que pugua aqueix crit, dominant l'horrendo remor de les armes, arribar al cor dels pobles beligerants, inclinant-los a més serenes i suaus resolucions.

«En Sant Nom de Deu, en el de nostre Pare i Senyor, i per la beneita Sanc de Jesús, preu de la salvació humana, demanam a la Divina Providencia que inclini als governs i les nacions beligerants, a que posin fi immediatament a eixa horrible carniceria que desde fa un any deshonra a Europa. Sanc de germans és aquesta amb que's reguen la terra i'ls mars; les més hermoses regions d'Europa, aqueix jardí del món, se veuen avui sembrades de cadàvers i de ruïnes fumetjans; allà on poc temps fa se desarrollava plenament la activitat industrial i la fecunda labor de la terra, no s'hi sent ara més que la veu espantosa del canò, que en sa demoledora rabia, no respecte ni pobles ni ciutats, sembrant arreu la ruïna i la mort.

«Vosaltres, sobre quines espatles pesa la terrible responsabilitat de la pau i de la guerra escoltau avui nostre prec; escoltau la veu paternal del qui és aquí en el món Vicari del Jutge Etern i Suprem, devant del qual haurém de rendir compte lo meteix de les nostres accions públiques com de les privades.

«Les abundants riqueses que Deu ha espargit en nostres respectius païssos, han de ser causa sens dupte, de continuar la lluita; pero ¿a quin preu? Contestin a eixa pregunta los milenars de vides tendres que s'extingeixen cada dia en los camps de batalla; contestin també les ruïnes de tants pobles i ciutats, com també los destroçats monuments que deven a la pietat i al geni de nostres antepassats; i que s'escolti finalment la veu de les amargues llàgrimes derramades en lo secret de la llar familiar o al peu dels altars, demanant incessantment a Deu que s'abrevii una lluyta que ja dura massa.

«I no pot dir-se que sia impossible posar terme a eix inmens conflicte, sino és per la violencia de les armes, i que és també impossible que les nacions abandonin el desitjos de sa mutua destrucció. Que's consideri com s'aniquilen poc a poc els pobles baix lo jou que els imposa la preparació de sa revenja amb lo que trasmeten de generació la tristíssima herencia de odis i venjan-

ces. ¿Perqué no posar immediat fi a aquesta guerra, sospesant serenament els drets i les justíssimes aspiracions dels pobles? ¿Perqué no entaular ja desde aquest moment amb bona voluntat, el cambi directe o indirecte de aquells punts de vista que, dignes de esser tinguts en compte, responguen als drets i a les aspiracions de cada qual, i sien capaces de posar terme a eixa ferrible lluita com succedí altres vegades en circumstancies semblants? ¡Beneit serà aquell qui primer alçarà el ram d'olivera i presenti al enemic sa ma dreta, oferint-li raonables condicions depau!

L'equilibri del món i la segura tranquilat de les nacions descansa en la mutua benevolencia, en lo respecte als drets i a ladignitat dels altres: molt més que en lo nombre de les armes, i en lo formidable de les fortalases.

«Aqueix és lo escrit amorós de pau que'n dies trists surt potènt de nostro cor, invitant a tots aquells homes que sien amics de la pau a que'ns donin la mà per apressurar en lo possible lo fi d'una guerra que fa un any té convertida l'Europa en un vastíssim camp da batalla. Que nostro misericordios Jesús per la seva Santíssima Mare, fasse que brilli finalment després de tan horrible tempesta, la placent i radiant aurora de la santa pau, imatge de son diví rostre; que'ls himnes de regoneixament al Altíssim dispensador de tot be, omplin aviat els espais a conseqüencia de la reconciliació dels Estats; que'ls pobles agermanats per l'amor tornin a ses pacífiques lluites de les ciencias i de les arts. I una vegada aflançat de nou l'imperi del dret, que acordin els pobles confiar d'aquí endevant l'arreglament de ses diferencies, no ja al fil de la espasa, sino a les raons de equitat i de justicia, establertes ab lo degut repòs i esperit de ponderació. Aquesta serà sa mes bella i mes gloriosa conquista.

«En la confiança de que l'arbre de la pau tornarà a alegrar el món amb sos fruits dolcíssims, donam la nostra bendició apostolica a tots els qui tornin al místic remat qual guarda nos ha sigut confiada, i fins també a tots aquells que no pertanyen encara a la Iglesia Romana, pregant a Deu que'ls acoste a nosaltres per que puguem viure tots units am els llaços de una verdadera caritat.

Roma, en el Vaticà, el dia 28 de Juriol de 1915.—BENET XV.

LA GERMANA DE CARITAT

*Mirau-la, bella donzella,
que del món deixà les gales
i cerca en un monestir
pau i ditxes que no passen.*

*Devant l'altar del Senyor
com colometa sens màcula
s'ofereix tota a Jesús
que és l'amor de la seua ànima.*

*Castà, verge que amb un vel
lo seu hermós front amaga
i amb ales de xerèfi
cap al cel pren sa volada.*

*Un alberc de caritat
ha escullit per son estatge,
per dar an eis afiigits
consols de bona germana.*

*Rompent los llassos d'amor
parteix a terres llunyanes
i lluitant per Jesucrist
ni mort ni perills l'espanten.*

*A l'infant abandonat
piadosa axuga ses llàgrimes
i li regala caricies
que li và negà sa mare.*

*An els vellets defellits
que trista la vida passen,
ella agombola amorosa
com si fossen los seus pares.*

*Ella n'es l'iris de pau
dins la terra desolada,
¡Consol de los qui sufren!
¡Àngel de dolça esperança!*

MARCELINA MORAGUES.

LO CISNE Y LO CORB

*Per tranquil llach, lo Cisne ayrós rumbeja
son rich plomatge blanch,
quan negrè Corb, mogut de baxa enveja,
la terra grata y el cubreix de fanch
L'au d'Apolo, malgrat semb'ant ultratge,
no pert lo candor seu;
enfonsa en l'aygua son tacat ropatge,
y torna a exir puríssim com la neu.*

*Es Cisne en llach serè l'ànima pura;
la injuria, l'Corb ruhi;
per desllustrar d'aquella la blancaura,
es impotent lo glop del seu veri.*

F. JACINTO SALA.

DIGNIFICACIÓN DE LA MEDICINA

No tan solo se ha dignificado la Medicina con la religión católica, sino que gracias a ella ha conseguido grandes adelantos. La caridad cristiana ha contribuido poderosamente al progreso de esta rama del saber y para demostrarlo nos basta poner en claro el origen de los Hospitales. Por mas que haya quien dudara y pusiera reparos al verdadero origen de los mismos, vamos a

demostrar que la institución de tan benéficos establecimientos es debida al cristianismo.

Nos dice Chateaubriand en su obra *Genie du christianisme*, libro 4.º capítulo 2.º que los antiguos suplían la falta de hospitales por medio de la esclavitud y del infanticidio, de cuyos procedimientos se servían para deshacerse de los pobres.

La importantísima cuestión del origen de los hospitales fué tratada detenidamente por la Academia de Macon en 1812, la cual abrió un concurso en el que alcanzaron los primeros puestos Percy, Willaume y Murat; editándose en Paris y en 1813, la memoria premiada con el tema: «Les anciens avaient-ils des établissements publics en faveur des indigents, des enfants orphelins ou abandonnés, des malades et des militaires blessés; et s'ils n'en avaient point, qu'est-ce qui en tenait lieu?» y editándose sobre el mismo asunto otra en Montpellier y en el mismo año, segun nota que leo: «Des causes et de l'origine de l'établissement des hôpitaux civils et militaires, Memoire qui a concouru le 31 Juillet 1812 a la Société des Sciences, Arts, et Belles-Lettres de Macon»

De las investigaciones hechas con tal fin resulta que el paganismo jamás aspiró a semejante gloria, y que esta fué siempre patrimonio exclusivo del pueblo cristiano como lo fué también la fundación protección y multiplicación de casas hospitalarias, asilos para la enfermedad y para la miseria. (Sur l'antiquité des hôpitaux Mongez Paris tomo V pag. 46).

En el Diccionario enciclopédico hispanoamericano, Tomo 10 pag. 550, leemos: «Sábase que en la antigüedad no había hospitales» «En Atenas los soldados impedidos hallaban alimentos en el Pritaneo; pero no eran asilados en caso de enfermedad y menos aun los ciudadanos pobres. En las otras ciudades griegas ni aun aquellos pocos cuidados encontraba ningun desgraciado» «Entre los romanos no se hallan indicios de establecimientos benéficos para atender a los enfermos. Así es que ninguno de los dos pueblos de la antigüedad mas adelantados en civilización se ocuparon en la importante cuestión de la conservación de la salud pública» «Al establecerse el cristianismo es cuando comenzaron a encontrarse indicios»

El primer hospital, propiamente dicho, fue debido al caritativo despendimiento de Santa Fabiola y fué abierto en Roma el año 381. Este noble ejemplo fué fecundo en resultados multiplicándose entre los fieles cristianos los más generosos sacrificios en la continuación de tan laudable iniciativa.

El Evangelio que ha hecho de sus discipulos un pueblo de hermanos y la Iglesia solicita siempre para estos establecimientos han sido constantemente el alma y sosten de su conservación y de su propagación, debiendo hacer especial mención del interes con que lo miraron constantemente las Órdenes religiosas.

Nadie podrá negar ni poner siquiera en duda las inmensas ventajas que los hospi-

tales han proporcionado á los médicos para el estudio, ni los grandes adelantos que la Medicina les debe.

Por otra parte, la Anatomía, asignatura fundamental de la Medicina fué solo autorizada por la Religión cristiana, conceptuando los idólatras que el contacto de un cadáver hacia el hombre tan abominable como si fuera homicida, cundiendo entre ellos mil supersticiones, de las que estuvo constantemente repleto el Paganismo.

La religión cristiana partiendo de la base de que Dios todo lo hizo bien y de que por el estudio de lo visible hemos de dirigirnos hacia El, autorizó los estudios anatómicos, considerados antes como ilícitos, declarando no tan solo la licitud de los mismos, sino que los conceptuó como útiles y necesarios.

Si la Anatomía que es la base de la Medicina debe a la religión cristiana su propia existencia; si esta religión es la que fundó y desarrolló los hospitales donde han podido los médicos estudiar concienzudamente y aprender al lado de los maestros miles de cosas necesarias para su progreso: ¿Como dudar del gran impulso recibido por la Medicina gracias al Cristianismo? ¿Como desconocer la benéfica influencia de este en los progresos de aquella?

Prescindiendo de la Medicina debemos manifestar que la Cirugía le es deudora de una multitud de operaciones. La operación cesa ea y la sinfisiotomía son de origen exclusivamente cristiano, y otro tanto podriamos decir de algunas otras que solo fueron factibles despues de los estudios que el Cristianismo permitió emprender a sus fieles.

La religión católica no se ha contentado con proporcionar grandes adelantos a las ciencias médicas y procurar que estas se divulgasen para el bienestar de la humanidad entera, siguiendo la norma que exige se divulgue lo que puede aprovechar al proximo; sino que cual madre cariñosa ha trazado a los médicos el camino mas conveniente para enaltecer la profesión médica y dignificarla mas y mas en sus aspiraciones a la perfección. Ha hecho mas todavía; porque considerando de necesidad este perfeccionamiento y comprendiendo que dada la debilidad humana, era muy posible que sobrevinieran lamentables extravios, ha querido evitarlos y con este fin ha impuesto deberes a los médicos en su ejercicio profesional. Estos deberes profesionales impuestos por el Catolicismo, llevan un sello de suma dignificación y nos ocuparemos de ellos otro dia.

Sebastián Amengual.

(Continuará)

Agrícolas

LA CRIA DE CONIS

La industria de la cría dels conis se pot be dir que és un gran auxiliar per a la ex-

plotació d'una pagesia.

Del cuní se'n aprofita casi be tot; carn, pell i pel. Aquets derrers són un gran auxiliar d'altres industries i als agabelladors se'ls hi paguen a bon preu.

Lo doctor Bonaurea diu que'l criador de cunis deu observar certes condicions molt essencials en los reproductors, com son la feconditat i resistencia, estat de salut, edat, procedencia, pes, boniquesa i calitats individuals, de manera que al fer la tria dels que s'han de destinar a llevar se tenga en compte lo que queda dit.

La feconditat se mantén an el cuní desde'ls sis o vuit mesos fins a cinc o sis anys i en la femella desde la mateixa edat tendre an el quatre anys.

No convé dedicar a la cria cunis més joves de vuit mesos. Amb un cuní ben nutrit se poden cubrir deu ó dotze femelles.

La cria aquesta se pot fer de moltes maneres; pero la que avui día està més en us és la que's fa en gabies.

La higiene que's té d'observar consisteix en netejar cada día bé las gabies, en que l'aire que las bestioles respirin sia pur, en que'ls aliments sien sanitosos i sobre-tot que la cuniera sia seca, airetjada i gran.

D'estiu se donarà als cunis auhaus i d'hivern alimentació mixta. Se los donarà de tant en tant un poc de civada.

L'auhaus no deu haver sigut tocat per les pluges ni per la roada, perque tenguent humitat dona desarreglos de ventre.

La cuniera deu desinfectar-se de tant en tant.

Si un criador de cunis vol treure del seu treball bons resultats té de capar els cunis destinats a la venda, perque la carn es més fina i de més aliment, i com lo pel resulta més fi també se'n treven més diners.

S'ha comprovat que aquesta industria ben portada pot donar gran resultats s'is fa en gran escala. Se tracta de milers de pesetes, que en moltes d'altres industries agricolas, que necessiten més capital i més treball, no's poden conseguir.

GRAU AGUSTIN Y MURILLO

Saragossa, 20 Juliol 1915.

MERCAT DE CETTE

Per aquest port continúen amb la mateixa activitat arribades de vins d'Alger.

En aquest mercat les existencies de vins argelins de 11 a 12 graus han alcanat preu de 35 a 37 francs l'hectólitre.

Los vins del país se cotisen segons grau i classe, arribant al preu de 30 francs l'hectólitre.

(De la Estació Inotécnica d'Espanya a Cette)

Ganado enfermo

He aquí el estado demostrativo de las enfermedades infecto-contagiosas que han atacado a los animales domésticos en esta provincia durante el mes de Julio último.

Viruela

En Santanyí, especie ovina, 107 enfermos del mes anterior, 185 invasiones en Julio, 40 muertos o sacrificados. Quedan 252 enfermos.

En Campos, especie ovina, 36 enfermos del mes anterior, 687 invasiones en Julio, 56 muertos o sacrificados. Quedan 658 enfermos.

En Palma, 327 enfermos del mes anterior 206 invasiones en Julio, 71 muertos o sacrificados. Quedan 462 enfermos.

En Lluchmayor, 5, enfermos del mes anterior 29 invasiones en Julio, 5 curados, 4 muertos o sacrificados. Quedan 25 enfermos.

Mal rojo. (Especie porcina)

En Manacor, 31 invasiones, 3 curados y 28 muertos o sacrificados.

En Petra, 27 enfermos del mes anterior, 5 invasiones, 2 curados, 5 muertos o sacrificados. Quedan 25 enfermos.

En Santa Margarita, 14 enfermos del mes anterior, 20 invasiones, 10 curados, 9 muertos o sacrificados. Quedan 15 enfermos.

Cólera porcino

En Santa Margarita, 8 invasiones, 1 curado, 6 muertos. Quedan 1 enfermo.

En Alaró, 9 invasiones, 5 muertos. Quedan 4 enfermos.

En Puigpuñent, 45 invasiones en el mes de Julio, 25 muertos o sacrificados. Quedan 20 enfermos.

Sarna. (Especie capina)

En Santa Margarita, 4 invasiones en el mes de la fecha. Quedan 4 enfermos.

Tuberculosis. (Especie ovina)

En Santa Margarita, 1 invasión en julio, 1 muerto o sacrificado.

Los fusilados en Lieja

Entrega de la indemnización a los damnificados

Ayer, a la una y media de la tarde, se efectuó en el despacho del señor Gobernador civil el reparto de las indemnizaciones concedidas por el Gobierno alemán a las familias de los mallorquines fusilados en Lieja.

Dió fe del acto, levantando la correspondiente acta, el notario don Francisco de P. Massanet.

En el acta se hace constar la más viva satisfacción con que las familias de los fusilados han visto las eficaces gestiones realizadas, respecto a este asunto, por el Gobierno de Su Majestad y especialmente por el Ministro de Estado, señor Marqués de Lema, como también por el Gobernador civil de esta provincia, señor Martínez de Campos.

Fueron testigos de la entrega del dinero el Sindico señor Colom y el Secretario del Ayuntamiento de Sóller, el Alcalde y el Secretario de Sineu y el Secretario de Es-

tabliments

Hizo el reparto del dinero, en la forma convenida por los gobiernos alemán y español, el señor Martínez de Campos.

El reparto se hizo en la siguiente forma:

A la viuda del Oliver, como indemnización por la muerte de su esposo, 49.291'89 pesetas.

A la misma como indemnización por el almacén, que le destruyeron los alemanes, 42.815'72 pesetas.

A cada uno de los tres hijos del Oliver, 21.407'96 pesetas.

Iguales cantidades a ésta fueron entregadas a los padres de los fusilados José Niell, de Sineu, y Jaime Llabrés, de Establiments, como al teniente de carabineros don Antonio Mora, padre de otro joven, natural de Sóller, fusilado también en Lieja.

El total de las cantidades entregadas fué de 194.865'32 pesetas.

El señor Gobernador civil pagó de su bolsillo el importe de la escritura, con el fin de que las familias damnificadas percibieran íntegra las indemnizaciones concedidas por el Gobierno alemán.

Del «Correo de Mallorca»

QUESTIO DEL DIA

Els superiors generals de les Comunitats religioses, ampliant les disposicions que tenen donades de no porer servir les monges els malalts que sien visitats pel metge D. Francesc Llabrés, han disposat que les families que tenguen religioses tampoc podran venir aquestes, a servir als seus, encare que sien sos pares i germans, si tenien tal facultatiu.

**

Algú del Ajuntament a una de les sessions passades, demanà la paraula per parlar del assunt del dia i el Sr. Bal·le, suposam amb un laudable fi, contestà que per parlar de tal cosa sempre negaria la paraula a sos companys del Municipi. Mes, va esser una llàstima l'actitut del Sr. Bal·le, perque, segurament, se volia demanar que'l Ajuntament s'unís a la protesta general que ha fet el poble, ja firmant unes exposicions, ja passant per ca ses Monges a dir una paraula d'afecte a la Superiora. També poria esser que volgués acuar i anatematizar unes calificacions infamioses que varen apareixer a certs punts de la població contra les benemèrites dones de la Caridat.

I hem dit, que segurament volien parlar així, perque'l bon sentit no imposa altra cosa, seguint els antecedents de la mateixa Corporació, que antany va acordar fer tres protestes per una cosa que no revestia tanta gravetat, ni concretava, ni e-hi havia injuria per nigu.

**

Hem sentit dir, que en vista de lo que ha passat a Inca i tenguent en compte el de-saire que suposa per ses monges el que

haja persones, encara que sien poques i mesquines, que hagen dubtat de la seva bona fè i sinceritat en coses que la consciència s'imposava, i fins que n'hi haja (més poques i mesquines encara) que s'hagin atrevit a dir contra elles paraules injurioses, hem sentit dir, repetim, que'ls superiors eclesiàstics han pensat seriament en decantar totes ses monges d'Inca i tancar els convents, si la cosa se acentuava més i no fos contrarrestada.

Al costat d'aquesta notícia que diu poc en l'honra d'aquesta Ciutat en podem donar un'altra.

I és que un senyor molt respectable, deia que ben mirat, la cosa arribava a tal punt que a Inca feien nosa ses monges perquè elles en la seva vida pura i sacrificada són una reprensió dura i casi insuportable per la corrupció de molts, i que lo que procedia era llevar-les, i, per dar gust als héroes d'Inca, substituir-les per cases de prostitució col·locades an el centre de la Ciutat.

¡I llevors diven que mos trobam en temps de l'Inquisició!!...

Ecos de Ca-nostra

INSTRUCCIÓ MILITAR. — Diumenge, dia 13, s'incorporaren al regiment d'Inca, 284 reclutes del cupo de instrucció de l'any 1913, a fi de prendre los exercicis que fan tots els dies a l'esplenada del corté.

JUTGE ESPECIAL — Fa una quinzena de dies que se troba entre noltros D. Francesc Esteban García, que actua com a jutge especial a les sauses del assassinat de Seuva i del intent de violació d'Inca de que tant s'ha xerrat per les circumstancies en que va embolicat.

Intervé en aquestes causes el missè Fiscal, en substitució del de l'Audiencia D. Lloaixim Pascual.

PLUGES. — A les 4 de sa matinada de dimecres passat fe una grossa barrumbada as-mig d'un seguit llampetjar i fent un trò horrorós que donà espant. La correntia de les aigos dexaren nostros carrers nets i rentats com una plata.

Dijous a cosa de les set, quan nostros placers acabaven de estendre ufanoses parades per ser mercat, tornà fer una aigada

feresta mesclada de gros calabruix que segurament haurà fet mal a nostros camps.

NOVELLADA. — A la plaça de braus d'Inca, demà dia 22 a les 4 del capvespre, es donarà una grandiosa novellada de 4 braus-novells de la famosa remaderia de D. Josep Ribas; seràn toretjats pels famosos toretjadors del cartell de Madrid En Francesc Perez, (*Aragones*) i En Rafel Rubio, (*Rodalito*).

¡Que vos pensaveu!

Tómese nota de que la »Peperazina Dr. Grau« es indiscutiblemente el remedio más indicado para los artríticos puesto que cura el reuma, gota, ciática, arenillas, mal de piedra, cólicos nefríticos, neuralgias, etc. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MERCAT D'INCA

Preus que reigiren a nostro mercat			
Bessó	a	105'00	el quintà
Blat	a	20'00	la cortera.
Xexa	a	00'00	id.
Sivada	a	08'00	id.
Id. forastera	a	07'50	id.
Ordi	a	09'00	id.
id. foraster	a	08'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	19'00	id.
id. per bestia	a	18'50	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	06'00	

OCURENCIES

Quan tiraren els ditxosos paperins per la festa dels patrons, alguns curiosos tengueren sa paciència de fer colleccions de totes les dites que trobaren. Però com no tots lograren fer-la completa i de cada dia es papé *veten escandalós* té més partidaris, resulta que aquelles colleccions són molt cercades i se cotissen a preus fabulosos. Devant noltros en verem oferir cinc duros d'una.

L'autor il lustre de certa glossa aigordentera, a on un barbó e-hi fa un papé importantíssim pegant garrotades a gent indefensa, donava sis capells de paieta (galletes) a altres tants jovenets perquè les cantassen pels carrers d'Inca.

Ara no sabem si ses galletes foren acceptades, com s'olla de ses pintures vermeies.

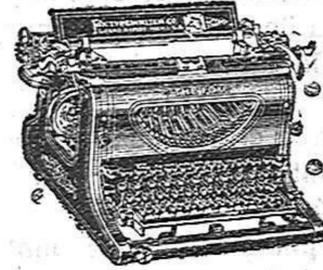
CARTELLS

DE

Reducció de Kilos a Lliures
FINS A MIL KILOS

En papé . . . 1'00 ♦ Llibreria i Tipogra-
En cartó . . . 1'75 ♦ fia de M. Durán.

Als qui senyalin un número equivocat se li regalarà un cartell.

Máquinas de escribir FOX modelo 24, de escritura visible.

La más fuerte y la que reúne mas ventajas de todas las máquinas de escribir. A quien nos

pruebe lo contrario le regalaremos una. ¡¡Ultima creación Norte Americana!!

Representante con deposito:

Vda. de JOSE F. CASTELLA

Plaza del Mercado, 17.—INCA.

¡ATENCIÓN!

Reapertura de la gran Fotografía FIOU

POR EL

Fotógrafo Sr. A. AMADEO

Estará abierta al público, unicamente los Jueves y Domingos

TRABAJOS DE TODAS CLASES

VERDADERAMENTE ARTÍSTICOS

Magníficas e insuperables aplicaciones retocadas en negro, a todos colores y a una sola tinta.

Visitad esta casa —
y os convencereis

Plaza del Sol 8.—Inca (Mallorca).

Tip. Durán.—INCA.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas.** Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios

Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.

Puños id, id. a 10 céntimos par.

Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca =Sastrería y Camsería de **FLORENCIO PRAT** =Mayor 6, 8, 10 = P. del Sol, 1 y 2,